

обичаи да иждивяват повече или много по-малко от колко-то е прилично за негово-то състояніе. Родителъ-тъ е такожде естественъ-тъ пазителъ на чядо-то си, той е длъженъ да го варди отъ поврѣдж, и да го защищава отъ при-тѣсненіе и злоупотребленіе.

2. Тѣлесно възпитаніе. Малцина усѣщатъ прѣди да е ставало късно за драгоценность-тъ на едно здраво и ягло тѣло. Такова тѣло може да ся добые само чрѣзъ упражне-ніе, въздрѣжаніе и вниманіе въ младость-тъ. Родителъ-тъ е длъженъ да възпита дѣто-то си въ такъво тѣлесно възпи-таніе, кое-то ще развіе всичкы-тъ му тѣлесны силы; да го приучва на трудъ, и да го направи търпѣливо да свръшва работж. Наглѣдваніе-то, кое-то е потребно за това възпита-ніе, рѣдко ся прави и употрѣблява отъ другою освѣнъ отъ родителъ-тъ.

3. Умственно възпитаніе. Блаженство-то на едно ра-зумно сщество колко много зависи отъ умственно-то му възпитаніе, това не е нужда дя ся разглѣдва. Очевидно е, че начяло-то на всякое такъво възпитаніе трѣбва да ся тури въ младость-тъ; защо-то кога-то замине това врѣмя, тогава всякой человекъ трѣбва да употрѣблява врѣмя-то си за да подържа себе си.

Тука щж забѣлѣжж за умственно-то възпитаніе:

1. До колко-то е възможенъ да даде на чядо-то си такъво възпитаніе, кое-то е прилично на особны-ты му на-клонности и способности.

2. Да избере за него такыва учители, кой-то быхж могли да вършатъ най-добрѣ тжж работж.

3. Да наглѣдва учитель-тъ да изпълнява длъжность-тъ си, и да насърдява дѣте-то като му показва въ науки-тъ му такъвъ интересъ, кой-то ще го подбужда на всяко при-лично стараніе.

4. И ако родителъ-тъ е длъженъ самъ да учи чядо-то си, то той е длъженъ да отдѣли отъ работж-тъ си особно врѣмя за това. Трѣбва да помнимъ че всякой человекъ *има врѣмя да изпълнява длъжность-тъ си*.

Той нѣма право, да употрѣблява, въ работж, или въ забавленіе онези часове, кой-то Богъ е отдѣлилъ за да може да исполни длъжность-тъ си като единъ родителъ.

И тука трѣбва еше да забѣлѣжж, че едно чядно срѣ-